

Vážení čtenáři, já zjišťuji, že každý týden vláda zachází dál a dál.

Teď ukázala vztyčený prostředníček seniorům, invalidům a zdravotně postiženým i sirotkům. Těch všech se totiž týkala a týká valorizace důchodů. Celkem skoro 3 miliony občanů. Vláda P. Fialy má enormní zájem na tom, aby kvůli inflační doložce nezapltila důchodcům náhodou k důchodu něco navíc. Lépe řečeno, díru v rozpočtu, kterou si ODS sama způsobila tím, že snížila zdanění a nechce řešit nízké a nerovné zdanění OSVČ, se snaží zalepit na úkor těch nejslabších, kteří se mohou nejhůř bránit.

Víte, co je zajímavé? Že podobnou inflační doložku, jako obsahuje zákon o důchodovém pojištění, obsahuje i zákon o majetkovém vyrovnání státu s církvemi a náboženskými společnostmi. Tedy zjednodušeně zákon o tzv. „církevních restitucích“. Stát tak bude muset tento rok (stejně jako ten minulý) pokryt církvím a náboženským společenstvem celou inflaci. Tedy tzv. finanční náhrada v rámci restitucí bude církvím navýšena o celou inflaci. Všimili jste si, že by to někdo z vlády řešil? Proč vláda nenavrhla místo zákona omezuujícího inflační doložku důchodového pojištění, zákon o omezení inflační doložky v rámci církevních restitucí? Že by tam měl někdo, třeba některý koaliční partner, nějaký zájem? Vyplacená finanční náhrada církvím a náboženským společnostem za rok 2022 činila 2,3 miliardy Kč. Jenom za minulý rok si tak církve na inflaci navíc přišly o cca 71 milionů Kč čistého. Mimochodem ony tzv. církevní restituce se přece nedaní, znovu děkujeme Ústavnímu soudu! Vtip je však v tom, že se v roce 2022 ještě nepřipočítávala inflace z minulého roku, tedy hrozivých 15,1 % – ale inflace z roku 2020, kdy byla pouhých 3,2 %. Přepočítání vychází vždy z dat dva roky starých. Ta pravá jízda tak nastane v příštím a následujících 2 letech, kdy se začne připočítávat inflace z let 2021, 2022 (15,1 %) a 2023 (která byla v lednu celých 19 %). Jenom v roce 2024 si tak církve přijdou navíc k celkové částce finanční náhrady na – a teď se podržte – cca 7 mld Kč navíc. To je mimochodem 1/3 všeho co jim náš stát vyplatil na „finančních náhradách“ (21,1 miliard Kč) za prvních deset let trvání tzv. církevních restitucí na „finanční náhradě“. Slušné perpetuum mobile na peníze ne? Je skvělé, že vláda vezme důchodcům doplatek k důchodu a církvím vyplatí vše i s inflací. A navíc je nechá ještě kšeftovat s kulturními památkami! Dokonce i takovými jako je Jindřišská věž v Praze. Peníze na důchody by vládě chyběly, ale miliardy církvím nebo desítky miliard na zbrojení rozpočet nezatežují. Jsme v tom přece všichni spolu! Doufám, že až v druhé řadě vláda sáhne na zbytek příspěvku na dopravu studentům, aby ušetřila pár stovek miliónů v rozpočtu, tak si i studenti uvědomí, koho volili.

A ještě jedna poznámka k boji za valorizaci důchodů. Skvěle to shrnul na webu Časopisu Argument ve svém komentáři s názvem „Obrana důchodců opozic? Záporná nula“ Matěj Stropnický. Asi všichni z Vás jsme viděli monumentální divadlo kdy opozice stojí u pultíku a brání Babišovo právo hovořit. Potud by vše bylo v pořádku, kdyby ovšem opoziční poslanec ANO2011 Patrik Nacher nedal návrh na pevné zařazení hlasování o reálném snížení důchodů, což pětidemolice přivítala. Komédie ale nekončí – hlasovali pro to samozřejmě i poslanci SPD. A aby to absurdní drama dostalo ještě tu správnou tečku, tak Okamura pak krok Nachera zkritizoval, ač s ním sám souhlasil a aktivně pro něj hlasoval. Jak uzavírá svůj text zmiňovaný Stropnický: „Vynikající PR špatné reálné politické práce. Je to záporná nula: vláda prosadila svou, opozice se ukázala jako reálné nekompetentní...k nekompetentní vládě nám pak přibyla nekompetentní opozice.“

Jděme raději k dalšímu tématu. Když jsem byla naposled v Partii, tak se zástupci vládní pětikoalice – zejména pirátka paní Richterová – podivovali nad tím, když jsem jim řekla, že ministerstva obsadili různými kamarádky. Ministerstva slouží jako odkládkové neúspěšných kandidátů ve volbách a spolustraníků, kterým je třeba najít teplé místo. S vládou P. Fialy tohle platí dvojnásob. Pojďme se podívat, jakým způsobem rozděluje pětikoalice lukrativní posty náměstků a poradců na ministerstvech. Začněme Rakušanem, který si na vnějško jakožto náměstka vzal bývalého poslance Pirátů Kolaříka, kterého voliči v roce 2021 už v Poslanecké sněmovně nechťeli. Že by solidarita za to, jak STAN s Piráty ve sněmovních volbách vyběhl? Mezi 12 poradci Rakušana pak najdete dalšího bývalého poslance Koubka z TOP09, nebo neúspěšného pirátského kandidáta Galuszku. Ani s 12 poradci není Rakušan na vnějšku v tomto ohledu rekordmanem – ministr školství Balaš potřebuje přímých poradců hned 16. I se 16 poradci ale nabrala reforma základního školství plánovaná původně na září 2024 půlroční zpoždění a její implementace ve stanoveném termínu dle odborníků již není reálná. Možná by to chtělo se méně radit a více pracovat, pane ministře!

Samostatnou kapitolou je Ministerstvo práce a sociálních věcí, kam si M. Jurečka vzal jako náměstkyni svou spolustránic, první místopředsdkyni lidovců, Š.Jelínkovou, která po 6 letech v Senátu v roce 2022 neobhájila mandát, když ani nepostoupila do druhého kola senátních voleb. J.Lipavský si zase na Zamíni jako náměstka zvolil neúspěšného kandidáta ODS do Senátu 2018 a do Evropanlamentu v roce 2019, J. Kozáka.

Neúspěšnými politiky se to jen hemží na Ministerstvu pro místní rozvoj, kde Bartošovi dělají náměstky bývalý pirátský poslanec Černošický či bývalý místopředseda STANu Sršeh. Na pozici poradce pak najdete např. lidovce Steinera, který neúspěšně kandidoval do Sněmovny v letech 2002, 2006, 2010 i 2013 a v roce 2014 si stříhl hned dvoje neúspěšné volby do EP i do Senátu. Zkrátka se tak dlouho zkoušel někam dostat, až se pro něj našlo místo na ministerstvu díky vládě Fialovy pětidemolice. Stejně jako pro místopředsedu a bývalého pirátského poslance Jiránka, který ve volbách 2021 neuspěl z pozice lídra v Královéhradeckém kraji. V roli poradce nadále působí i další bývalý pirátský poslanec Profant, který ještě donedávna působil v roli náměstka. Hladových pirátských krků zkrátka po posledních sněmovních volbách zůstalo až příliš.

Na Ministerstvu průmyslu a obchodu pod Jozefem Síkelou v pozici náměstka působí i další neúspěšný lídr kandidátky Pirátů z Karlovarskeho kraje, Třešňák, Síkelovi pak radí i prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu Prouza, který zastává názor, že věková hranice pro odchod do důchodu by se mohla zvyšovat ještě více, než na 68 let.

Třetí neúspěšný pirátský lídr, tentokrát Holomčík z Jihomoravského kraje, si také našel teplé místo, a to na pozici náměstka ministra zemědělství Nekuly. Tomu mimo jiné radí další kontroverzní figura z ODS, Nekulův předchůdce z dob Nečasovy vlády, Petr Bendl, který se jakožto hejtman Středočeského kraje v roce 2007 podepsal pod kontroverzní privatizaci deseti nemocnic, které dle pozdějších odhadů prodal v součtu tři čtvrtě miliardy pod cenou. Zjevně ideální průprava na post poradce. Mimochodem, Bendl zvládá Nekulovi své cenné rady v oblasti živočišné výroby předávat během

výkonu mandátu poslance, asi aby toho nebylo málo.

Na Ministerstvu zdravotnictví zase dochází k této bizarní situaci. O exministru Blatném tvrdil před dvěma lety Válek, že nechápe, co dělá na ministerstvu, nyní ale najdete Blatného na seznamu jeho poradců. Zajímavé náhody...

Ministru spravedlnosti Blažkovi pak náměstkuje R. Daňhel vlastníci mezi svými 37 nemovitostmi i hotelový komplex na Kanárských ostrovech, který si podle serveru Kverulant měl pořídit z úplatků, a neúspěšný kandidát ODS z posledních sněmovních voleb A.Stanislav. Jak by se asi na resortu vedeném Blažkem dalo čekat, zajímavá jména najdeme i mezi poradci. Například takový J. Bureš v 2020 rezignoval na post předsedy Vrchního soudu v Praze poté, co vyšlo najevo, že své doby přijal od předsedy fotbalové asociace Pelty lukrativní zájezd na Evropský šampionát 2016 pro sebe a svého syna v celkové hodnotě 123 tisíc. Je opravdu skvělé, že se spravedlností radí Pavlu Blažkovi lidé tohoto ražení.

Ministr Kupka pak jako vhodného náměstka našel odborníka na vše, bývalého poslance US-DEU Vrbíka, který po volbách v roce 2006 působil jako ředitel Kabinetu ministra financí, od roku 2007 jako ředitel Kanceláře náměstka ministra vnitra, po vstupu do ODS pak od roku 2010 jako ředitel úřadu Ministerstva ŽP, následně se stal v roce 2012 vedoucím poradců předsedy vlády Nečase a nyní je z něj expert i na dopravu. Zkrátka resort jako resort, hlavně se přisát na veřejné finance.

Závěrem našeho putování po ministerstvech se pojďme podívat na to, co se děje na MZP, které fakticky vede v brněnské korupční kauze namočený Hladík z KDU-ČSL. Ten – ačkoliv ještě oficiálně v čele resortu nestojí – poté, co jej odmítli jmenovat prezident Zeman, již v nové funkci začíná rozjíždět styl vedení, díky kterému se stal nechvalně proslulým v Brně. Dosavadní ministr Jurečka totiž v listopadu na pozici vedoucího tiskového oddělení dosadil bývalého vedoucího Hladíkova sekretariátu v Brně, Polívku. Následně mu pak byla funkce změněna na ředitele odboru komunikace, aby mohl za stejnou práci pobírat tabulkově asi o 20 tisíc vyšší plat, ačkoliv taková funkce na ministerstvu do té doby neexistovala a charakter Polívkovy práce zůstal stejný. To, že ředitel odboru musí mít magisterské vzdělání, které Polívka nemá, už je pak v té záplavě špíny zjevně jen drobný detail.

Kromě rozdělávání postů stranickým kolegům je asociální vláda pětidemolice mistrem také ve lhaní, manipulacích a ohýbání skutečnosti pro svou vlastní prezentaci. Opravdu úsměvného faux-pas se minulý týden dopustila poslankyně za ODS, Eva Decroix. Ta pro obhajobu neobhajitelného – tedy snížení valorizace důchodů, kterým vláda každému seniorovi ukradne tisíce korun – použila stranickou grafiku s údajným panem Václavem P. z Vysočiny. Podle něj se prý důchodci nemají špatně a v jeho okolí většina penzistů se snížením souhlasí. Zní to podezřele? Máte pravdu – jak by řekl moderátor kdysi populárního televizního pořadu s hororově laděnými historkami – tento příběh je fikce. Důchodce Václav P. se totiž v minulosti objevil na různých propagačních materiálech například v Německu, USA či v Brazílii. ODS zřejmě nenašla nikoho skutečného, kdo by chtěl být s absurdním textem napsaným marketingovými experty spojován. A není divu. Realita českých důchodců je totiž úplně jiná, než se domnívá paní Decroix. Již loni v srpnu, kdy ceny potravin byly mnohem nižší než nyní, byly chudobou ohroženy dvě třetiny seniorů, kteří zůstali sami. Nyní je situace ještě daleko horší. Místo vymyšlení příběhů o tom, jak se důchodci vlastně mají skvěle, bych poslancům ODS doporučila jít mezi lidi, poslechnout si, jak se tu lidem skutečně žije.

A závěrem bloku informací z ČR ještě jedna zpráva, o které bych si ještě před několika lety myslela, že musí být ze silvestrovské rubriky, i když ani tam bych ji nepovažovala za příliš humornou. Ředitel knihovny Václava Havla Žantovský přišel s geniálním nápadem, jak získat prostředky do státního rozpočtu. Zrušením svátku prvního máje. V době, kdy vespělý svět testuje čtyřdenní pracovní týden, elita v Česku navrhuje, aby Češi pracovali ještě více než doposud. Kому by to vyhovovalo? Samozřejmě především nadnárodním korporacím, které by z pracovního dne navíc registrovaly další extra zisky ke stávajícím stovkám miliard. Jsem zvědavá, s čím přijde česká intelektuální elita příště. Budou to pracovní soboty?

Ještě se pojďme podívat do Velké Británie, kde aktuálně probíhá celá řada stávek a demonstrací. Zemi zmítají největší masové stávky za posledních 35 let. Stávkují železničáři, zdravotní sestry (ty poprvé za 100 let), učitelé, hasiči, pohraniční stráž vládní právníci i další. Mezinárodní měnový fond ve svém posledním průzkumu označil Británii, jako jediný stát z G7, který zaznamenal pokles ekonomiky. Lidé v supermarketech často procházejí kolem prázdných regálů. Chybí především zelenina. Vládní mluvčí se vymlouvá na špatné počasí ve Španělsku, ale odborníci se shodují, že jde o jeden z dopadů Brexitu. Britové z EU vystoupili 1.února 2020. Tenkrát pro odchod z Unie hlasovalo 51,9 % Britů. Většinou obyvatel chudších regionů v severní Anglii. Nyní podle průzkumů vnímá většina Britů toto rozhodnutí za chybu, která je zodpovědná za narůstající ekonomické problémy.

Kateřina Konečná, předsdkyně ÚV KSČM

Vyslání vojáků bez souhlasu poslanců? To je zločinné opatření, tvrdí Filip

Žijeme ve složité mezinárodně politické situaci. Politici se předhánějí v »poplašných« výrocích a navzájem se obviňují z toho, kdo tady straší válkou. Jak je to doopravdy, to se pokouší v rozhovoru pro iportal24.cz objasnit z pozice zkušeného právníka Vojtěch Filip. Někdejší 1. místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR varuje především před některými vládními kroky, ale i před odevzdáním se do rukou

Bruselu či Washingtonu.

Je vyhlášení mobilizace podmíněno vyhlášením válečného stavu?

To je dost zásadní otázka a odpověď je docela jasná, ani částečnou a ani úplnou mobilizaci nelze vyhlásit za běžného fungování státu. Už totiž není lidová armáda, ale armáda profesionální, a pokud stát hodlá povolát do armády další lidi, kteří nechtějí být profesionálními vojáky, tak před tím musí být stát v ohrožení, resp. musí být vyhlášen válečný stav.

Kdo a za jakých okolností vyhlásuje válečný stav, resp. mobilizaci?

Česká republika je podle Ústavního zákona č. 1/1993 Sb. parlamentní demokracií, proto válečný stav může vyhlásit pouze parlament, shodným usnesením obou

komor, tedy Poslanecké sněmovny a Senátu. A to vždy jen na návrh vlády, jako Poslanecké sněmovně odpovědného exekutivního orgánu. Parlament tady má nejen zákonodárnou či kontrolní roli, ale právě roli jediného orgánu s takovou pravomocí. Mobilizace je pak věcí exekutivy, ale opět pod kontrolou parlamentu, tedy v mezích vyhlášeného válečného stavu a s tím spojených hrozeb.

Jak český právní systém definuje válečný stav a samu mobilizaci?

Vždy tomu musí předcházet nějaký stav ohrožení státu. To řeší Ústavní zákon o bezpečnosti státu, 110/1998 Sb., který jsme často používali v době tzv. »pandemické krize«, ale jen do fáze stavu nouze. Tento stav, který lze vyhlásit na celém území státu, vyhlásuje vláda na 30 dnů a pak jej lze prodloužit jen se souhlasem Poslanecké sněmovny, to si lidé pamatují, včetně našeho odmítnutí, kdy KSČM v únoru 2021 odmítla další omezování osobní svobody. Na to ANO, ČSSD a pravice pod tlakem hejtmanů přijaly tzv. pandemický zákon, který výrazně vybočuje, jako obyčejný zákon, z ústavních mezí. Stav nouze může být také vyhlášen na území kraje kdy za vyhlášení je odpovědná rada kraje, a vyhlásuje hejtman, opět s časovým omezením.

Lze mobilizaci odmítnout? Jestli ano, za jakých podmínek?

Mobilizaci nelze odmítnout, jde o situaci, kdy je stát ve válečném stavu a občanská a politická práva jsou omezena, a to se týká například i práva volit, resp. být volen, lze i o půl roku odložit volby do Poslanecké sněmovny.

Slovenský premiér v demisi Eduard Heger se nedávno nechal slyšet, že o samotném aktu mobilizace by nerozhodovalo Slovensko, ale že plyne z uzavřených mezinárodních závazků. Jinými slovy řečeno – že Slovensko by mobilizaci dostalo takřikajíc příkazem. Direktivně, bez možnosti odmítnout ji. Pokud je tomu skutečně tak nejen na Slovensku, ale i v České republice, jaké to jsou ty mezinárodní závazky?

To považují za totální blábol a to neznám detailně Ústavu Slovenské republiky. Nic takového ze závazku vůči Evropské unii ani NATO nevyplývá.

Znamená to, že českému právnímu systému (ústavnímu právu) by v případě mobilizace byly odepřeny jakékoli rozhodovací pravomoci?

Ne, ústavní orgány nelze odstavit, pokud samy nespáchají zločin vlastizrady a neodevzdají své rozhodování do rukou Bruselu či Washingtonu.

Jak vy, coby zkušený právník, jenž měl k tomu ústavnímu právu po dobu mnohaletého působení v Poslanecké sněmovně PČR velmi blízko, vnímáte vládní novelizaci ústavního článku 43, již předloženou PS PČR, podle níž by vláda směla vyslat vojáky do zahraničí na dobu 60 dnů bez dosud potřebného souhlasu poslanců? Tuším, že nadpoloviční většiny.

Považuji to za zcela zásadní až zločinné opatření, které odporuje Ústavě v tom rozhodujícím, tedy v parlamentním charakteru republiky. Posun k exekutivnímu rozhodování a další byrokratizaci a vyřazení volených zástupců.

V Bruselu tento týden jednájí ministři obrany členských zemí o změně doktríny NATO, která má umožnit bojovat vojskům aliance ve více konfliktech současně, a to nejen na základě článku 5 kolektivní smlouvy NATO, ale i mimo tento článek a hlavně mimo území členských států NATO. Jedná se vůbec poprvé o tak závažný zásah do stávajícího obsahu Washingtonské smlouvy od 4. dubna 1949, kdy byla podepsána. Mají ještě nějaký význam národní právní systémy, když tyto jsou dnes podřízeny jednak povinným zákonným normám z Bruselu a z centrály NATO, resp. Pentagonu?

To určitě mají, protože lidé si nenechají všechno líbit, a když jich bude dost, tak systém změní. Včetně nesmyslných věcí, které jsou ve prospěch několika byrokratů a které lidem nemohou sloužit a ani neslouží. Jsem optimista. Jen to musí někdo organizovat, aby lidé brzo prohlédli past, které jim nadnárodní korporace pro svůj zisk vnucují za pomoci médií.

Zbyšek Kupský iportal

Osobnosti Kladenska, známé i méně známé, přináší seriál Jiřího Kústky ve SVOBODĚ již od počátku roku 2023.

Již jste četli :

Alois Dryák, Josef Kobr, Jiří Pauer, Ludvika Smrčková, Váša Suk

František Stavinocha,

kladenský havíř, prozaik, publicista a fejetonista, člen Unie Českých spisovatelů.

František Stavinocha se narodil 10. července 1928 v obci Zašová u Vsetína, jako poslední ze sedmi dětí valašského pasekáře. Do měšťanské školy chodil ve Valašském Meziříčí. Učil se pekařem, ale také knihařem. Později pracoval v řadě manuálních profesí (dělník v cihelně, přidavač na stavbě, hlídač apod.) . Z kraje, kde jeho obyvatelé žili z toho, co půda dala, a v těsné blízkosti s přírodou, si do tehdy černého průmyslového Kladna přinesl velký dar, dar vypravování...

V roce 1951 byl Stavinocha nepodmíněně odsouzen k pěti měsícům odnětí svobody za pobuřování. Po výkonu trestu šel rovnou k „pětáčkům“, aby si tady odsloužil povinnou vojenskou službu. Tak se dostal do kladenských dolů. Fáral na dole Zápotocký (Kladno) a dole Gottwald v Libušíně. Za to, že podepsal pracovní úvazek s kladenským revírem, byl v roce 1953 propuštěn ze „služeb“ PTP a na pětadvacet let se z něho stal horník z povolání. Pracoval nejprve jak o horník, potom signalista a těžmistr, od roku 1975 ze zdravotních důvodů v povrchovém provozu. Do důchodu odešel v roce 1983.

Kladno se mu stalo osudným, jak soukromě (oženil se tady a založil rodinu), tak literárně (většina jeho knih čerpá námětově z tohoto středočeského města). Publikovat začal koncem 50.let, kdy přispíval soudničkami do Kladenské záře, kterou sám redigoval. Dále psal fejetony, povídky a články do celé řady periodik (Svoboda, Mladá fronta, Rudé právo, Práce, Dikobraz, Květy či Literární měsíčník aj.)

První soubor povídek pod názvem Nemilovati se trestá však vydal až r.1968. Ve své tvorbě se inspiroval bohatými životními zkušenostmi z profesí a míst, kterými prošel. Od poloviny sedmdesátých let, v čase, kdy odešel do invalidního důchodu, se stával stále známějším a oblíbenějším spisovatelem.

Figurky ze Šmantů, knížku, která se jako první námětově vztahuje k průmyslovému Kladnu, dopsal František Stavinocha na konci roku 1973. Trvalo celé tři roky, než knížka jako celek vyšla. Povídky ale neležely v autorově šuplíku – několik jich vyšlo časopisecky. Autor tu poprvé zúročil své mnohaleté zkušenosti s lidmi a prostředím hornického města. Hlavní devizou, vedle obrovské sečtělosti a obdivuhodného samovzdělávání, byl Stavinohovi právě jeho obrovský dar přirozeně vyprávět příběhy. Spustil tok vyprávění, který se knížku od knížky měnil v nezadržitelný proud fabulování. Psal se stále lehčím a lehčím perem. Nebál se určitého výběru výrazů, slov a slovíček, z nichž některá si dosud ani nenašla své pevné místo v tzv. krásné literatuře. Stavinocha byl až krajně výřečný, stejně jako každodenní dřinou a ohrožením vlastního života Zkoušení havíři. Jeho přístup k tvůrčímu psaní dal vzniknout jakémusi pásmu příběhů, sestavenému z jednotlivých volně na sebe navazujících povídek s několika opakujícími se hrdiny, jejímž společným jmenovatelem je prostředí dosluhujícího dolu „Boldenka“, ve skutečnosti dolu Max (Gottwald I).

Na kraj svého dětství a mládí ale nikdy nezapomněl, v jeho tvorbě však nepřevažuje (*Podbeskydské pastorále, Jak se sluší umírat* a částečně *Písníčky s příběhem*). I když se stal kladenským patriotem, na rodnou Zašovou s nádherným okolím často vzpomínal, jezdil tam a zajímal se o tamější dění.

V roce 1981 se Stavinocha v knížce *Hvězdy nad Systlím údolím* vrátil mezi své figurky. Jde opět spíše o povídkovou záležitost, i když kompozičně sevířenější. Vypravěč zavedl čtenáře do míst, kde bydlel, mezi své sousedy, na procházku Systlím údolím se zastávkami u jednotlivých domečků a jejich nájemníků. Stavinocha byl autor, z jehož knih cítíme něco staromilského, i přes jeho záměrné směřování k současnosti

Syslím údolím je kladenská rázovitá čtvrť Podprůhon, bývalá a dnes přestavbami a bouráním mizející unikátní dělnická čtvrť. Za své už vzala v době, kdy její velká část musela na konci osmdesátých let ustoupit nové silnici pod zámek.

Od 80.let spolupracoval Stavinocha s Českou televizí, pro kterou napsal řadu scénářů k mnoha inscenacím, filmům a k řadě epizod pro televizní pořad Bakaláři.

Scénáře k filmům – Pravda neroste na višni (1982, režie Oldřich Nosek); Hvězdy nad Systlím údolím (1986, Fr. Filip); O krásných nožkách Anduly Bláhové (1986); Životní román MUDr. Dany Filipové (1986); Zvláštní případ Josefa Satrana (1986); Kolotoč a devět vnuků (1989).

Byl člen Unie Českých spisovatelů. V roce mu byla udělena **1995 cena Jiřího Wolкера od Výboru národní kultury**

Mohl se naplno věnovat spisovatelské práci, ale také veřejné činnosti pro Kladno. Po roce 1989 kandidoval za ČSSD do městského zastupitelstva. v letech 1994–1998 byl členem kladenského zastupitelstva, v té době bydlel ve Švermově.

Na počátku nového milénia těžce onemocněl a **8. dubna 2006 zemřel.**

Je nositelem ocenění Za vynikající práci (1988) a Čestného občanství města Kladna (16.1.2. 2003).

Mezi roky 1975 a 1985 bydlel v **Podprůhonu**, čp. 214 v **Bukovské ulici**, kde mu byla 4. června 2016 odhalena **pamětní deska**, tu navrhl grafik Fr. Tomík a zrealizoval **Spolek Podprůhon** za podpory magistrátu.

Jiří Kústka

81. výročí transportů kladenských Židů

Pietní akt u příležitosti smutného 81. výročí vypravení židovských transportů z Kladna se uskutečnil v pondělí 27.2. odpoledne a večer celkem na třech místech, odkud se kladenští Židé za 2. světové války vydali zpravidla na svoji poslední cestu, která neměla návratu. Celkem z Kladna odjelo do koncentračních táborů 1623 místních Židů. Válku a holocaust přežilo jen 123 z nich.

Pietní setkání uspořádané městem Kladnem ve spolupráci se Spolkem pro zachování odkazu českého odboje a Gymnáziem Kladno započalo v Tyršově ulici. Shromáždění zahájila kladenská historička Irena Veverková. V místě, kde kdysi stál rodinný dům doktora Františka Taussiga, kladenského obvodního lékaře, a jeho rodiny, nezbylo nic. Památkou na tuto kladenskou osobnost jsou proto čtyři Kameny zmizelých umístěných v dlažbě. Celá rodina byla zavražděna v Osvětimi. Na místě pohovořil i předseda pražské židovské obce František Bányai.

Dalším místem bylo zastavení u pamětní desky pod obchodním domem Central. Deska je umístěna v prostoru, kudy před 81 lety šli v pětistupech židovští obyvatelé ze dvora bývalého Učitelského ústavu Marie Egemové. Při pietě promluvil lektor preventivních programů a programů duchovního dědictví Radek Hejret. Připomněl zejména potřebu upozorňovat a předcházet i v dnešní době projevům rasismu, antisemitismu a nesnášenlivosti vůči určitým skupinám obyvatelstva.

Zakončení pietního aktu se uskutečnilo v prostoru někdejší vlečky, kde kladenští Židé nastupovali do transportů. Významné osobnosti nejen z Kladna, studenti kladenského gymnázia, členové Československé obce legionářské, zástupci Sokola, Církve československé husitské, KSČM, LKŽ a veřejnost přinášeli zapálené svíčky k instalované Davidově hvězdě a stejně jako vloni zde byla čtena jména kladenských zavražděných Židů. Vše namluvili a nahráli herci Městského divadla Kladno.

Kladenský deník, foto J.Kústka

PRÁVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: Milady Horákové
497Kladno2tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 E-mail: ov.kladno@kscm.cz.
WEB://http://kladno.kscm.cz MIC 47 437